

Likabehandlingsplan – jämställdhetsplan

Föräldrakooperativet Busbua

Upprättad 2010-08-06

Vision

På föräldrakooperativet Busbua skall alla barn och vuxna känna sig välkomna, trygga och värdefulla. Alla barn ska få de bästa förutsättningarna för att bli en socialt kompetent person. Inget barn eller vuxen får under några omständigheter utsättas för någon form av kränkande behandling eller mobbning.

Lagen

Den 1 april 2006 trädde ”Lagen om förbud mot diskriminering och annan kränkande behandling av barn och elever” i kraft.

Det är en rättighet för barn i förskoleverksamhet att på intet sätt bli diskriminerande eller kränkta. I den nya lagen infördes därför ett förbud mot direkt diskriminering på grund av kön, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, sexuell läggning och funktionshinder i de verksamheter som regleras av skollagen.

Diskrimineringsgrunder:

- Etnisk tillhörighet
- Religionstillhörighet
- Kön
- Funktionshinder
- Mobbning
- Direkt diskriminering vilket menas att ett barn inte får missgynnas eller särbehandlas.

Läroplan för förskolan Lpfö

2:1 Normer och värden

”Förskolan skall aktivt och medvetet påverka och stimulera barnen att utveckla förståelse för vårt samhälles gemensamma demokratiska värderingar och efter hand omfatta dem”.

Mål:

Förskolan skall sträva efter att varje barn utvecklar

- Öppenhet, respekt, solidaritet och ansvar
- Förmåga att ta hänsyn till och leva sig in i andra människors situation samt vilja att hjälpa andra
- Sin förmåga att upptäcka, reflektera över och ta ställning till etiska dilemman och livsfrågor i vardagen
- Förståelse för att alla människor har lika värde oberoende av kön, social eller etnisk bakgrund
- Respekt för allt levande och ”omsorg om sin närmiljö”

Målinriktat arbete

Föräldrakooperativet Busbua arbetar ständigt aktivt med att höja den sociala kompetensen hos barnen genom att:

- Möta alla barn i hallen med ett personligt välkomnande och en uppskattning för att just *du* kommer.
 - *Vi möter alltid barnen i hallen med ett hej och barnets namn samt "hur är det idag?" eller "vad kul att du kommer!". Vi förväntar oss dessutom att barnet svarar med ett hej eftersom vi anser att det tillhör allmän artighet att man hälsar på varandra ömsesidigt.*
 - **Detta har blivit en invand rutin och ingenting vi måste jobba med för att komma ihåg.**
- Vägleda barnen i en konflikt och ge dem hjälpmedel för att själva lösa situationen istället för att alltid gå emellan och lösa konflikterna åt barnen.
 - *Vi ställer oss i närheten för att lyssna om det finns en möjlighet att barnen själva kommer att lyckas lösa konflikten, utan att samma barn alltid tvingas ge efter. Om vi ser att detta inte kommer att ske går vi in med frågor som hjälper barnen att diskutera sig fram till en lösning. T.ex. "Berätta var sin gång för varandra vad som hände" (detta löser många konflikter av sig själv) ... Diskuterar med barnen om hur man säger... hur man bemöter varandra... vad händer om man frågar snällt istället för att skrika och rycka åt sig saker... A och O är att komma ihåg att prata med barnen om hur de tycker att man ska vara mot varandra, gärna med illustrerande bilder för att förtydliga olika situationer. Dessa bilder är bra att hänvisa till när barnen hamnar i konflikt eller någon blir utanför.*
 - **Vi jobbar hela tiden på att förbättra oss själva när det gäller att inte vara för snabb att gå emellan i en konflikt. Vi tar ofta lunchen och mellanmålet som diskussions stund om det varit något problem under dagen. Då är alla barn samlade och vi kan prata i lugn och ro.**

- Lära barnen att säga STOPP när man inte vill mer, samt att lyssna och respektera när någon annan säger STOPP!
 - *Vi använder ordet STOPP för att inte riskera att barnens namn används i ett negativt sammanhang så som: nej Kalle – Kalle låt bli – Kalle vad har jag sagt – Nej men Kalle!.... Det är viktigt att när vi använder barnets namn som är starkt kopplad till deras identitet så ska det vara med positiv klang och i samband med beröm... ”Vi tycker alltid om barnen men inte alltid det som barnen gör”. Att säga STOPP uppmanar också barnen att själva tänka efter vad som hände eller vad de gjorde som var tokigt eller varför kompiserna inte ville mer... Barnen stannar oftast upp och lyssnar till varandra, varför sa du STOPP? Detta är mycket mera lärorikt än om någon bara säger till.*
 - **Vi vuxna använder också STOPP om någon går för långt eller inte lyssnar vilket oftast fungerar utmärkt. Vi har sett stor skillnad på barnens självförtroende när man inte använder barnens namn i negativ bemärkelse. Det är dock lätt att halka in i gamla klyschor så vi vuxna får ibland göra varandra uppmärksamma på detta vilket vi kommit överens om i förväg. Det är lättare att se andras misstag än sina egna...**
- Låta barnen växa och förstå att de kan själva genom att låta situationen ta lite längre tid (t.ex. påklädning, konflikthantering, lek). Och som personal låta bli att hjälpa till i situationer som inte kräver hjälp.
 - *Vi hjälper inte barnen med sådant de förväntas kunna eller behöver börja lära sig förrän de provat själva en stund först, utan försöker istället uppmuntra försöken med positiva uttryck som: - Oj vad bra du gör som försöker själv.. titta vad bra det går.. men vad du börjar bli bra på det där..*
 - *Låta barnen leka färdigt och säga till i tid att om en stund måste vi plocka ihop när så krävs, så att barnen får en chans att avsluta leken.*
 - **Som ”servicemänniska” är det här svårare än det kan låta men vi har jobbat hårt på att inte stressa och hålla våra händer i styr och låta barnen klara av saker själva, vilket också har gett ett otroligt bra resultat.**

- Hålla kvar uppmärksamheten på det barn som pratar eller som vi hjälper oavsett om andra "skriker högre". Lär på så sätt barnen att alla är lika viktiga och lika mycket värda och att man måste vänta på sin tur oavsett om man pojke eller flicka, tystlåten eller högljudd, lugn eller stökig.
 - *Istället för att vända sig till ett barn som kräver uppmärksamhet medan vi har fokus på någon annan och säga – du får vänta på din tur, så håller vi upp en hand som stopptecken mot det barnet och pratar obrutet vidare med det första barnet.*
 - **Barnen har blivit duktiga på att acceptera vårt stopptecken och får även där tänka till själva att handen betyder att jag avbröt något och måste vänta, eftersom ingen med ord talar om det.**
 - **Vi jobbar hela tiden på att komma ihåg detta i alla situationer och blir bättre och bättre på att inte tappa fokus.**
- Vi vuxna är medvetna om att vi faktiskt behandlar flickor och pojkar olika just för att de är flickor och pojkar. Detta är en förutsättning för att vi ska kunna ändra vårt beteende och ge alla barn samma förutsättningar oavsett kön.
 - *Vi tänker på att använda samma uttryck mot både pojkar och flickor. Vid en aktivitet får alla samma information och förutsättningar. Både flickor och pojkar får höra att de är starka och snabba, tuffa och stora likväl som att de är snälla och omtänksamma, gulliga och en bra kompis etc.*
 - **Vi har arbetat medvetet med detta i något år nu och det faller sig mer och mer naturligt. Självfallet hamnar man ibland i ett gammalt stereotypt mönster men numer märker man det ganska omgående själv och om inte annat gör vi varandra uppmärksamma på det.**
- Alla har samma rätt till sina intressen och ska respekteras för det och få samma möjligheter att utveckla dessa oavsett kön.
 - *Barnen leker sina lekar och väljer sina sysselsättningar efter intresse och tillåts göra det. Detta innebär inte att man inte ska göra barnen uppmärksamma på att det finns mycket att välja på och försöka väcka barnens intresse för att prova på många olika och nya saker. Detta sker både i den fria leken och i styrd verksamhet.*

- Valet styrs ofta efter vilka kamrater som finns just då och barnen har ofta ganska lätt att anpassa sig till varandra. Ibland måste förstås vi vuxna hoppa in och leka igång barnen eller leka in något barn som blivit utanför. Våra fritisbarn har ofta lite mer upp strukturerade lekar på eftermiddagarna och vi ser ofta att de förskolebarn som är med på dessa sedan överför lekarna på sina kamrater på förskolan kommande dag. Detta är en bra källa till nya lekar.
- Vi lägger som vuxna självklart inga värderingar i om detta är lämpligt att leka som pojke eller flicka, allt är tillåtet för alla.
- Barnen får lära sig att ta hänsyn till och respektera varandra, såväl som oss vuxna.
 - *Detta sker ganska naturligt då vi har barn mellan 1 och 12 år. De stora lär sig att ta hänsyn till och hjälpa de små men de får i sin tur själva lära sig att bara för att man är liten får man inte lov att förstöra för de stora barnen.*

Medvetenhet

Det är av största vikt att vi som personal är medvetna om hur stor betydelse vårt agerande gentemot barnen och gruppen har. Att barnen gör som vi gör och inte som vi säger är ett ordspråk vars innebörd är alldeles sann. Hur vi agerar och vad vi säger till och i samtal med barnen ger direkt ringar på vattnet i hur barnen agerar mot varandra. Ett "stökigt" barn som vi vuxna uppmärksammar negativt får en utsatt roll i barngruppen. Om vi å andra sidan uppmärksammar alla om än små men positiva saker hos barnet kommer barngruppen i sin tur att göra detsamma. Detta leder så småningom till att det "stökiga" barnet känner glädje i den positiva uppmärksamheten, får en positiv självbild och ändrar sitt agerande, för att till sist bli en viktig och fullvärdig person i barngruppen. Detta barn har nu en god grund för att bli en socialt kompetent person.

Vi har i personalen haft diskussioner om hur vi ska agera och kommit överens om att säga till varandra när vi ser eller hör att någon gör eller säger något på ett ofördelaktigt sätt. Vi ger och tar konstruktiv kritik utan att se detta som ett påhopp. För att vi själva ska tänka till vad vi gjort eller sagt så har vi kommit överens om att bara säga PIP till varandra när vi gör något "tokigt", då är det lättare att komma på sig själv nästa gång. Detta samarbete gör att vi kan växa och utvecklas tillsammans.

Att ge beröm är för oss en självklarhet gentemot barnen men lika viktigt oss vuxna emellan. Att minst en gång om dagen uppmärksamma något som någon annan vuxen gjort bra känns bra för alla och gör jobbet både lättare och roligare.

Ansvarsfördelning

Alla i personalgruppen samt eventuellt arbetande medlemmar/föräldrar ansvarar gemensamt för att likabehandlingsplanen följs. Ytterst är det föreståndaren som ansvarar för att alla är medvetna om och jobbar utifrån denna, samt att skapa förutsättningar för ett gott arbetsklimat.

Åtgärder

Om en kränkande situation uppstår barn emellan går vi vuxna genast in och hjälper barnen att reda ut händelsen. Om samma barn blir kränkt flera gånger krävs andra åtgärder. Ett möte bokas då in med föräldrar både till det kränkta barnet samt det/de som utfört kränkningen. Tillsammans hjälps vi åt att hitta en lösning. Om detta i sin tur inte hjälper får vi med föräldrarnas tillstånd ta hjälp av kunnig personal utifrån.

Viktigt är att dokumentera alla händelser för att få en rättvis bild av situationen.

Om en kränkande situation uppstår vuxna emellan eller om ett barn blir kränkt av någon vuxen är det föreståndarens ansvar och ytterst styrelsens ansvar att gå in och hitta en lösning på situationen. En diskussion bör tas med minst en oberoende person närvarande.

Uppföljning

Det är av största vikt att uppföljning sker. Vid första mötet bokas ett nytt datum in, hels inom en månad. Fram till detta möte dokumenteras situationen mellan de inblandade för att tydligt se så att en förändring faktiskt sker. Är vi inte nöjda med resultatet bokas ytterligare möten in och dokumentationen fortsätter. Självfallet arbetar vi hela tiden aktivt för att tillsammans hitta verktygen för att förbättra relationen mellan berörda parter.

Förfarande Likabehandlingsplan

Likabehandlingsplanen delges alla medlemmar samt ny personal. Alla är välkomna med synpunkter. Det är föreståndarens ansvar att gå igenom dessa synpunkter och ta en diskussion där det anses nödvändigt.

Utvärdering

Genomgång av likabehandlingsplanen med utvärdering genomfördes augusti 2010. Vi utvärderar och reviderar denna nästa gång maj 2011.

Mål läsåret 2010 – 2011

- Fortsätta jobba aktivt med alla barns lika värde.
- Göra skriftliga utvecklingsplaner för alla barn och följa upp dem i slutet av varje månad för att se vad vi gjort och vad vi behöver arbeta mera med.
- Att leva upp till vår verksamhetsplan och vår likabehandlingsplan.
- Att sätta oss in i de ändringar som kommer i läroplanen.
Marjut ansvarar för att vi blir uppdaterade på detta.
- Att alla barn och vuxna ska känna sig älskade och viktiga